DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 12-A

CU OCHIUL NOSTRU

ROLURI DISTRIBUITE ȘI INTERPRETATE FALS

Este limpede pentru oricine urmărește evoluția fotbalului pe plan internațional, că jucătorilor — indiferent de postul pe care-l ocupă în formație — li se cer multiple calități tehnice, fizice și tactice pentru a face față cerințelor, sporite, ale jocului modern. Ei nu se mai pot mulțumi să corespundă doar pe postul lor de origină, să îndeplinească integral sarcinile acestuia, ci trebuie să știe să facă față și cerințelor altor posturi. Un fundaș lateral, ați văzut (Facchetti), ajunge extremă, deci în rol de atacant, astfel că trebuie să știe să centreze sau să șuteze ca un veritabil înaintaș; mijlocașii au nevoie de un bagaj de cunoștințe mult amplificat, pentru ca să poată îndeplini și funcții de fundaș și de organizator sau coordonator de joc, dar și de atacant care ia parte la acțiuni ofensive ca „om în plus" (Beckenbauer), unui înaintaș îi revin deseori sarcini defensive, fiind primul care trebuie să atace sau să jeneze un adversar în momentul cînd echipa sa a pierdut mingea (Eusebio).

In acest stadiu de evoluție a fotbalului, care pune tot mai mult în discuție problema „jucătorului universal", desigur că extremele nu pot fi scutite de sarcini în plus, peste ceea ce le conferea pînă acum vechiul rol. Lor li se cere, dată fiind participarea mai intensă (față de atacanții centrali) în apărare, pe lîngă prezența lor activă în ofensivă, o mare capacitate de efort fizic și tactic (Amancio, Ball). Cum corespund extremele noastre? Cum înțeleg antrenorii noștri să-i orienteze pe ocupanții acestui post? Răspunsul am încercat să-l obținem urmărind jocurile etapei trecute, tocmai din acest punct de vedere. Constatările noastre le găsiți în aceste două pagini, fără pretenția de a fi ajuns la o judecată definitivă, date fiind repetatele și structuralele modificări intervenite în acești ani în sarcinile extremelor.

BUCUREȘTI. Deși singur în fața portarului advers, Neagu va rata în această situație (Rapid — Steaua 2—1)

Foto: C. PUCA

CINE JOACĂ PE ARIPI, CÎȘTIGĂ ȘI ÎN DEPLASARE

La Pitești, echipa care a știut să folosească extremele a adus cele două puncte acasă. De altfel, acest meci F. C. Argeș — U.T.A., privit din punctul de vedere al jocului extremelor, a fost deosebit de interesant. Mai întîi, se părea că piteștenii l-au reconsiderat pe *Nuțu* (profilat în ultima vreme ca mijlocaș) și postul de extremă dreapta (inexistent în meciul de la Izmir), în timp ce purtătorul tricoului alb-vișiniu cu nr. 11 era *Țurcan*. Numai că iluzia a fost... pe sfert, în sensul că *Nuțu* a revenit pe postul său după numai 45 de minute, trecînd apoi mijlocaș stînga, iar *Țurcan* s-a comportat tot timpul ca atacant central, partea stîngă fiind rezervată, după min. 46, unor eventuale incursiuni (care nu s-au produs), ale lui *Nuțu*. Harababura din echipa piteșteană (prima jumătate a meciului Barbu a fost folosit ca mijlocaș dreapta!) s-a accentuat după pauză cînd (lăsînd la o parte faptul că *Kraus* a luat el în primire *pro forma* postul de „dreapta afară", jucînd de fapt tot atacant central), la un moment dat activau șase atacanți și doar patru apărători de meserie...

In acest sens, credem că la F. C. Argeș se impun — și după meciul de la Izmir și după cel de la Pitești — anumite măsuri care țin de restructurarea formației, de revenirea la niște idei care nu de mult dădeau roade. In primul rînd, atacul nu trebuie văduvit de acei fotbaliști care și-au dovedit predilecție pentru anumite posturi. Ne gîndim mai ales la revalorificarea extremelor, care în ultimele două meciuri aproape că nu s-au făcut simțite.

Toate astea în timp ce U.T.A. a demonstrat simbătă nu numai utilitatea ci și avantajul jocului pe extreme. Cu toate că *Șchiopu* și *Fl. Dumitrescu* nu s-au ridicat în acest meci la valoarea lui *Axente* și *Domide*, nu o dată ei au creat panică în apărarea argeșeană. De altfel, primul gol a avut la origină o acțiune a lui *Șhiopu*. Împreună cu *Fl. Dumitrescu*, el a acoperit o mare suprafață de teren, amîndoi fiind prezenți, cel puțin pe aceeași linie cu *Petescu* și *Lereter*, cînd situația jocului o cerea, fie adevărate săgeți... otrăvitoare în coasta apărării argeșene.

M. TUDORAN

ÎNTRE INTENȚII ȘI REALITĂȚI

După terminarea partidei de la Cluj, Robert Cosmoc ne mărturisea cu amărăciune: „Una le-am spus, și alta au făcut jucătorii". Avea dreptate! Ideea sa de bază, constînd în apărarea întărită, cu *Sasu* extremă falsă, plus grupaj *Iancu — Țufan* în dreapta și pătrunderea dinapoi prin zona centrală presupusă a fi găsită descoperită, a fost dată peste cap de însăși evoluția jucătorilor, care au uitat repede țelurile inițiale. In evoluția extremelor, intenția de a porni lansat s-a limitat doar la un om. *Sasu* nici nu s-a gîndit la așa ceva, *Ologu* a încercat dar a fost lipsit de forță și de ajutorul unui coechipier. Concluzia: dintr-o idee de joc, poate utilă scopului urmărit, s-a născut în teren o adevărată încurcătură de pe urma căreia au avut de suferit, firește, înșiși cei ce au creat-o.

Altfel au stat lucrurile în partea opusă. Formația clujeană a jucat pe cunoscutul său 4—2—4, cu *Uifăleanu* și *Bungău* extreme în înțelesul obișnuit al rolului pe care-l presupune acest post: pătrunderi pe margine cu sau spre minge, urmate de centrări în careu. In joc, cele două aripi clujene au mai apărut și în alte ipostaze, impuse de diverse situații, ceea ce presupune înțelegerea tactică exactă a atribuțiilor largi ale rolului. Așa, de pildă, ei au participat de multe ori la construcția jocului, venind din urmă *ca om de susținere*, ori au încercat să-și îndeplinească a doua mare cerință a postului — aceea *de om de deviație* a acțiunii de atac, prin care să se dezorganizeze apărarea adversă. In ambele cazuri, extremele clujene au realizat totuși prea puțin, aceasta datorîndu-se în special excesului în păstrarea balonului la picior. De-abia în repriza a doua *Uifăleanu* a intrat bine în rol, transformîndu-se succesiv din susținător al atacului, în jucător angajat în profunzime, acționînd ca vîrf sau prin învăluirea sistemului defensiv constănțean. Și la el, dar mai ales la *Bungău*, cele mai multe din intențiile pozitive au fost înăbușite de deficiențele de ordin tehnic. *Uifăleanu* nu are siguranța în controlul balonului la faza ultimă a atacului, iar *Bungău*, posesor al unui șut foarte puternic, trage întotdeauna avînd centrul de greutate plasat în spate, mingea urcînd mult peste poartă. Tot la acest jucător am remarcat execuția slabă a cornerelor, provenită din insuficienta dozare a forței de lovire. Concluzia: ambele extreme clujene au dovedit respect mult față de ideea de joc și sarcinile ce le revin din ea, dar sînt mai puțin „înarmate" cu mijloacele tehnice de bază care asigură îndeobște realizarea integrală a intenției.

N. SOARE

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

8 GOLURI: Oprea („U" Cluj) — 2 din 11 m, Voinea (Steaua), Oblemenco („U" Craiova) — 1 din 11 m, Țufan (Farul).

7 GOLURI: Oaidă (Progresul) — 2 din 11 m, Grozea (Petrolul).

6 GOLURI: Petescu (U.T.A.), D. Ene (Dinamo Bacău).

5 GOLURI: Cuperman (Politehnica), Radu (F.C. Argeș), Neagu (Rapid), Creiniceanu (Steaua), Moț (U.T.A.), Mureșan (A.S.A.), Dumitrache (Dinamo București) — 1 din 11 m, Iancu (Farul).

4 GOLURI: Tătaru (Steaua), Circiumărescu — 1 din 11 m, Neagu („U" Craiova), Axente (U.T.A.), V. Ionescu (Jiul), Dembrovschi (Vagonul), Codreanu (Rapid), — 1 din 11 m, Dembrovschi (Dinamo Bacău)

3 GOLURI: Martinovici („U" Craiova), Domide (U.T.A.), Naidin (Jiul), Boroș, Adam — 1 din 11 m, Macavei (Vagonul), Ciutac, Raksi, Szilaghi, Lucaci (A.S.A.), Pircălab, Lucescu (Dinamo București), Suciu (Crișul), Mustățea, Uifăleanu („U" Cluj).

2 GOLURI: Dumitriu III, Pantea, Constantin (Steaua), Niță, Ivan („U" Craiova), Șchiopu, Lereter (U.T.A.), Peronescu, Achim (Jiul), Sfîrlogea (Vagonul), Pîrvu, Naghi (Dinamo București), Kun I, Harșani (Crișul), Sasu, Ologu (Farul), Lupulescu, Deleanu — 2 din 11 m, Goleac (Politehnica), Nedelcu (Dinamo Bacău), Anca („U" Cluj), Kraus (F.C. Argeș), Matei (Progresul), Dincuță (Petrolul).

1 GOL: Contardo (Politehnica), Rugiubei, Volmer (Dinamo Bacău), Coman, Bungău, Crețu, Pexa, O. Ionescu („U" Cluj), Nuțu, Dobrin, Țurcan, Ciolan (F.C. Argeș), Țarălungă, Goia (Progresul), Dan, Năsturescu, Dinu (Rapid), N. Ionescu, Dridea I, Păiș, Juhasz, Moldoveanu (Petrolul), Pojoni (U.T.A.), O. Popescu (Jiul), Stănoaie, Chivu, Schweillinger, Arnotchi (Vagonul), Lungu, Siko — din 11 m (A.S.A.), Haidu, Nunweiller VI, Dinu, Ghergheli (Dinamo București), Cocîș (Crișul).

AUTOGOLURI: Georgevici (Jiul) pt. „U" Craiova, Boc (Dinamo București) pt. A.S.A., Neacșu (Progresul) pt. Vagonul, Mülroth (Vagonul) pt. Rapid, Ghergheli (Dinamo București) pt. Progresul.

NUMERELE 7 ȘI 11 ÎN OBIECTIV

Peronescu, Naidin, Tomeș și Harșani. *Ei au purtat pe tricouri numerele extremelor: 7 și 11. Și, totuși, la Petroșeni, în partida Jiul — Crișul, n-au existat patru extreme. Adevărul despre jocul celor patru s-a conturat distinct și în replicile fundașilor de margine — adversarii direcți — cărora le-am cerut părerea după meci, dar mai ales, în obiectivitatea cu care au analizat comportarea elevilor lor, antrenorii Ozon și Ferenczi.*

— *Așadar, cum au jucat* Naidin, Tomeș, Peronescu, Harșani?

Balog despre Naidin: *A jucat mediocru. Sare bine la cap, are detentă. Ratează însă foarte mult...*

Popovici despre Peronescu: *Bun în repriza a doua cînd a acoperit un spațiu mare de teren. După ce m-am accidentat nu l-am mai putut marca strict...*

Ozon despre amîndoi: Naidin *a jucat static, dezorientat, fără să se demarce. Într-un cuvînt slab.* Peronescu, *însă, mai ales în repriza a doua a fost o veritabilă extremă. S-a demarcat oportun, a driblat în viteză, a centrat precis...*

Talpai despre Harșani: *A jucat prea retras și mult sub valoarea pe care i-o cunosc de cînd eram colegi de echipă...*

Mihai despre Tomeș: *Cred că în partida de azi n-a fost în formă. Cu baloanele pe care le-a primit s-a deplasat spre interiorul terenului, pe unde, prin dribling, nu putea trece de* Stoker și Georgevici...

Ferenczi despre amîndoi: *Lui Tomeș i-am oferit în această partidă rolul de extremă falsă. Rol pe care l-a jucat... fals.* Harșani *a muncit mult, dar fără folos...*

Ozon despre Crișul: *A jucat fără extreme...*

Ferenczi despre Jiul: *Peronescu a fost unul din motoarele „Jiului"...* (*celălalt:* Sandu).

Deci, doar Peronescu. Și pe bună dreptate. Iată de altfel și un argument... concret: din totalul centrărilor la poarta Crișului, 16 au purtat semnătura lui Peronescu *(inclusiv cea din care s-a marcat). Același jucător, purtătorul tricoului cu nr. 7, și-a asumat și... riscul a 3 șuturi la poartă în prima repriză și 6 în cea de a doua. Împărțind aceste cifre la 2 obținem contribuția în joc a lui Naidin.*

Cît despre Harșani *și* Tomeș... *De acord cu* Ozon. *O completare doar: Crișul a jucat de fapt fără înaintare. Singurele ocazii (două) la poarta lui* Stan *au fost efectul unor acțiuni personale ale halfului* Serfőző *și atacantului central* Suciu.

L. DUMITRESCU